

Marek Olędzki, Tadeusz J. Horbacz, Leszek Kajzer

Rajsko, gm. Opatówek, woj. kaliskie

Informator Archeologiczny : badania 21, 235-236

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Badań Architektonicznych
Oddział w Kielcach

Badania prowadził mgr Edward Őwiertak. Finansowało Muzeum
Okręgowe w Radomiu. Piąty sezon badań. Był kolegium pijarskie / XVII/XVIII - XIX w./

W ramach nadzórów archeologicznych przy pracach budowlanych, adaptujących zespół pijarski na siedzibę Muzeum Okręgowego w Radomiu, kontynuowano prace wykopaliłkowe w rejonie zachodniego skrzydła zespołu. W wyniku badań ujawniono relikty zakrytzi, która w 2 połowie XVIII w. łączyła skrzydło zachodnie z kościołem pijarskim znajdującym się w centrum obiektu. Odsłonięto cały system komunikacyjny od zamurowanych wejść w skrzydło zachodnim, prowadzących zarówno na parter jak i piętro oraz pomieszczenia zakrytzi z resztkami ceglanej posadzki. Układ ten został częściowo zakłócony w trakcie rozpoczętej w końcu XVIII w. budowy trójnawowego kościoła,

Ostatecznie w latach 1797-1824 zrealizowano murewany kościół jednonawowy połączony poprzez zakrytzi ze skrzydłem zachodnim. Jednocześnie w piwnicach skrzydła zachodniego odsłonięto relikty fundamentów kamienicy, wcześniej mieszczarskiej /tzw. Kamienica Forestowska/ i drewnianej zabudowy gospodarczej. Zlokalizowano również pozostałości murewanego z cegły systemu odwadniającego piwnice skrzydła zachodniego datowanego na 2 połowę XVIII i 1 połowę XIX w.

Badania będą kontynuowane w zależności od problemów wynikłych w trakcie budowy, jak też w momencie prac ziemnych przy obniżaniu poziomu użytkowego dziedzińca wewnętrznego.

RADZIEJÓW
woj. włocławskie

patrz
późne średniowiecze

RAJSKO, gm. Opatówek
woj. kaliskie

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Marek Gładzki przy współpracy mgr. Tadeusza J. Horbacza /autorzy sprawozdania/. Konsultantem prac był doc. dr hab. Leszek Kajzer. Finansował MKZ w Kaliszu. Pierwszy sezon badań. Relikty dworu nowofitynego /XVII-XVIII w./

Stanowisko znajduje się około 200 m na północ od zwartej zabudowy miejscowości, na gruntach stanowiących własność ob. Lucjana Wasędobyła. Położone w przykrawędnej partii doliny małego cieków wodny. Zajmuje teren niewielkiej wyspy o kształcie zbliżonym do lekko spłaszczonego owalu /około 45 x 35 m/, powstałej w wyniku odcięcia mokrą fosą. Połączone to zostało z podwyższeniem powierzchni pierwotnej materiałem uzyskanym podczas kopania tej przeszkody. Od dłuższa wyspy przebiega mniej więcej wzdłuż linii N-E. owalu niem

Badania miały charakter sondażowo-rozpoznawczy. Wzdłuż osi N-E stanowiska wytyczono ciąg 7 wykopów /nr I-VII/ o wymiarach 4,5 x 2,0 m każdy, poprzedzielanych 0,5-metrowymi murkami profilowymi. Eksploracją objęto tylko wykopy oznaczone nr II, IV i VII.

W wykopie II natrafiono na popożarowe pozostałości budynku mieszkalnego. Była to warstwa silnie splezonego rumożu ceglanoego i przepalonego drewna /grubości około od 40 do 90 cm/. Zawierała dość znaczne ilości ruchomego materiału zabytkowego, z przewagą fragmentów ceramiki naczyńniczej i kafli piecowych. W sągu stanowiska natrafiono na silnie wytarte i załamane szelag koronny /tzw. boratynkę/ Jana Kazimierza /1648-1668/ z 1664 r. y sze-

Wykop IV ujawnił obecność bruku [?/ i luźnego fundamentu [?/ z kamieni polnych. Żybitwo światła wykopu nie zezwala jednak na tym etapie rozpoznania na bliższe określenie funkcji i przeszacowania tego elementu zespołu Dworskiego.

W wykopie VII stwierdzone pozostałości faszynowania stabilizującego wschodni skraj stanowiska w postaci drancicy umocnionej drobnymi i średnimi kamieniami polnymi.

Podczas prac pozyskano m.in. 728 fr. ceramiki naczyńkowej w tym: 240 wypalanej w atmosferze redukcyjnej, 358 - utleniającej, 130 ułamków z polewą, 218 fr. kafli piecowych w tym tylko 4 ułamki garnkowych, 39 fr. szkła - 21 naczyńowego i 18 taflowego, destrukty kości zwierzęcych oraz 13 silnie skorodowanych przedmiotów żelaznych, głównie gwoździe i okucia. Następne datowanie ruchomego materiału zabytkowego zamyka się w przedziale XVII-XVIII w., z tym, iż ilościowo zdecydowanie przeważają, jak się wydaje, mebla z XVIII w.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Biurze Badań i Dokumentacji Zabytków w Kaliszu.

Badania powinny być kontynuowane.

RESZEL
woj. olsztyńskie
Stanowisko 2, 3

patrz
późne średniowiecze

RZESZÓW - Starówka

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Antoni Lubelczyk, Pierwszy sezon badań
Zabudowa miejska [XVIII - XX w./.

W związku z planowaną budową ciągu ciepłowniczego oraz w celu stwierdzenia budowy i przebiegu umocnień drewniano-ziemnych z XVII w. przeprowadzono w 1987 r. badania archeologiczne na obrzeżu Rynku w Rzeszowie. Wykonano 20 wykopów archeologicznych o wymiarach 5 x 2 i 4 x 2 m, w których stwierdzono nawarstwienia nowożytnie oraz relikty zabudowy od XVIII do XX w. Nie udało się natomiast, oprócz tzw. "Bramy Modnej", uchwycić pozostałości po XVII-to wiecznych umocnieniach drewniano-ziemnych.

Badania będą kontynuowane w 1988 roku.

RZUCEWO gm. Puck
woj. gdańskie

Badania prowadziła mgr Olga Gierlach. Finansował Ośrodek
Wypoczynkowo-Szkoleniowy CEPELIA w Rzućwie, Pierwszy se-
zon badań. Załączenie rezydencjonalne k. XVI-XVII w.

Archeologiczne badania wykopaliskowe na terenie założenia pałacowo-parkowego w Rzućwie prowadzone są przez Ośrodek Wypoczynkowo-Szkoleniowy CEPELIA. Mają one charakter ratowniczy, gdyż teren ten, w skład którego wchodzi bezpośrednio otoczenie XIX-wiecznego pałacu oraz przyległy folwark, stanie się wkrótce miejscem intensywnych prac budowlanych.

Prace wykopaliskowe w sezonie 1987 r. prowadzone były na cyplu położonym na wschód od dziedzińca folwarcznego. Cypl ten, po części formowany sztucznie zblizony jest kształtem do trójkąta równoramiennego, ma u podstawy ok. 90 m długości, boki zaś długości ok. 70 m, krawędzie cypla stromo opadają w kierunku zatoki.